

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้จะกล่าวโดยสรุปถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษา ในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษา ในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและตัวอย่างประชากร

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษา ในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร ได้แก่กรรมการสถานศึกษาในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 250 คน

ตัวอย่างประชากร ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการสัมภาษณ์ ได้แก่ กรรมการสถานศึกษา ปีการศึกษา 2534 ในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครที่ได้มารายงานรุ่มนั้นแบบแบ่งชั้นจากสังกัดของสถานศึกษา แล้วสุ่มอย่างง่าย โดยการจับฉลากรายชื่อสถานศึกษาในแต่ละสังกัด รวม 9 แห่ง คือ วิทยาลัยช่างกล ปทุมวัน วิทยาลัยเทคนิคราชสีหาราม วิทยาลัยเทคโนโลยีบูรี วิทยาลัยพณิชยการ ชนบูรี วิทยาลัยพณิชยการบางนา วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอี่ยมล่ออ วิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาลัยสารพัดช่างพระนครและวิทยาลัยสารพัดช่างชนบูรี แล้วสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จากตัวแทนผู้ทรงคุณวุฒิ อย่างละ 1 คน รวมจำนวน 36 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

2.1 แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง (Structured Interview)

มี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้รับการสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับสภาพ และปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะ

กรรมการสถานศึกษา

2.2 แนวทางศึกษาเอกสาร ศึกษาเอกสาร ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการสถานศึกษา ได้แก่ รายงานการประชุม ประกาศ คำสั่ง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์และเก็บข้อมูลจากเอกสารด้วยตนเอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ ใช้วิธีหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอด้วยคำบรรยาย และตารางประกอบคำบรรยาย

4.2 ข้อมูลจากเอกสาร ที่ทำการวิเคราะห์เนื้อหา จัดหมวดหมู่ หาค่าความถี่ และนำเสนอด้วยคำบรรยาย

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์

ผู้ให้สัมภาษณ์มีตำแหน่งในคณะกรรมการสถานศึกษา เป็นประธานคณะกรรมการ กรรมการ(ผู้ช่วยผู้อำนวยการ) กรรมการ(ผู้แทนฝ่าย) กรรมการ(ครู - อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ) จำนวนเท่ากัน ส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งกรรมการสถานศึกษานับถึงครั้งปัจจุบันเป็นครั้งที่ 5 ขึ้นไป มีอายุปัจจุบันอยู่ในช่วง 51 - 60 ปี อายุราชการ 30 ปี ขึ้นไป มีภาระสอนศึกษาระดับปริญญาตรี

ผู้ให้สัมภาษณ์ที่เป็นกรรมการ(ผู้แทนฝ่าย) และกรรมการ(ครู-อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ) ส่วนใหญ่เป็นหัวหน้าคณะวิชา และได้เป็นกรรมการสถานศึกษาโดยการแต่งตั้ง

2. สภาพการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษา

2.1 คณะกรรมการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบรวมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 ตามลำดับมาก่อนอื่น คือ

ลำดับที่ 1 ด้านการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการและของรัฐบาล คณะกรรมการได้มีส่วนช่วยในเรื่องนโยบายเป้าหมาย 10 ประการ มากที่สุด ใช้วิธีช่วยโดยการเสนอแนะและประสบผลลัพธ์ในการช่วยมาก

ลำดับที่ 2 ด้านการปรับปรุงหน่วยงานและแผนงานต่าง ๆ คณะกรรมการได้มีส่วนช่วยในการปรับปรุงฝ่ายวิชาการ และแผนงานคุณภาพอาชีวศึกษามากที่สุด ใช้วิธีช่วยโดยการเสนอแนะและประสบผลสำเร็จในการช่วยมาก

ลำดับที่ 3 ด้านการดำเนินงานของสถานศึกษาในรอบภาคเรียน คณะกรรมการได้มีส่วนช่วยในงานธุรการ การเงินและพัสดุมากที่สุด ใช้วิธีช่วยโดยการเสนอแนะและประสบผลสำเร็จในการช่วยมาก

ลำดับที่ 4 ด้านการวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอนทุกระดับการศึกษาและทุกภาคเรียน คณะกรรมการได้มีส่วนช่วยในการกำหนดนโยบายที่นำไปเกี่ยวกับการประเมินผลมากที่สุด ใช้วิธีช่วยโดยการเสนอแนะ และประสบผลสำเร็จในการช่วยมาก

ลำดับที่ 5 ด้านการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขระเบียบ ข้อบังคับของสถานศึกษา คณะกรรมการได้มีส่วนช่วยในการปรับปรุงระเบียบการแต่งกายของครูอาจารย์ นักเรียนนักศึกษามากที่สุด ใช้วิธีช่วยโดยการเสนอแนะ และประสบผลสำเร็จในการช่วยมาก

ลำดับที่ 6 ด้านการเปิดสอนหรือยกเลิกการสอนวิชาชีพสาขาใดสาขาหนึ่งที่เปิดสอนในสถานศึกษา คณะกรรมการได้มีส่วนช่วยในการเปิดสอนวิชา แม่ค้าทรัพนิภัยและคอมพิวเตอร์ ใช้วิธีช่วยโดยการเสนอแนะและประสบผลสำเร็จในการช่วยมาก

ลำดับที่ 7 เรื่องอื่น ๆ ที่ผู้บริหารสถานศึกษาเสนอต่อคณะกรรมการ คณะกรรมการได้มีส่วนช่วยในงานบริหารที่ว่าไปมากที่สุด ใช้วิธีช่วยโดยการรับทราบ และประสบผลสำเร็จในการช่วยมาก

ลำดับที่ 8 ด้านการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขหลักสูตรวิชาต่าง ๆ คณะกรรมการส่วนใหญ่ไม่มีส่วนช่วยในการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไข

3. ปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่

3.1 ด้านการปรับปรุงหน่วยงานและแผนงาน คือ

3.1.1 มติของที่ประชุมมักจะไม่สามารถดำเนินการได้ เพราะขาดงบประมาณ กำลังคน พัสดุ อาคารสถานที่ ฯลฯ โดยเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

3.1.2 กรรมการและผู้บริหารมักจะมีความเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงหน่วยงานและแผนงานซัดแซงกัน โดยเป็นปัญหาในระดับน้อย

3.1.3 มติของที่ประชุมไม่สามารถดำเนินการได้ เพราะระเบียบไม่เอื้ออำนวย โดยเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

3.2 การจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบาย ของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และของรัฐบาล คือกรรมการไม่ค่อยมีโอกาสปฏิบัติหน้าที่ด้านนี้ เพราะการจัดการศึกษาเป็นเรื่องที่กรมหรือกองต้นสังกัดสั่งการให้ทำ โดยเป็นปัญหาในระดับมาก

3.3 การปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขหลักสูตรวิชาต่าง ๆ คือ

3.3.1 กรรมการมีส่วนในการเสนอให้ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลง แก้ไขหลักสูตรวิชาต่าง ๆ น้อยมาก เพราะหลักสูตรได้รับการกำหนดโดยกรมอาชีวศึกษา ไม่ใช่วิทยาลัยเป็นผู้กำหนด โดยเป็นปัญหาในระดับมาก

3.3.2 เมื่อที่ประชุมมีมติให้มีการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลง แก้ไขหลักสูตรแล้วมักจะไม่สามารถดำเนินการได้ เพราะขาดครุอัจารย์ผู้เชี่ยวชาญ ในเรื่องที่จะปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไข โดยเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

3.4 การเปิดสอน หรือยกเลิกการสอนวิชาชีพสาขาใดสาขาหนึ่งที่เปิดสอนในสถานศึกษา คือ เมื่อมติของคณะกรรมการเรื่องให้เปิดสอนหรือยกเลิกการสอนวิชาชีพสาขาใดสาขาหนึ่งไม่สามารถดำเนินการได้ เพราะติดขัดในเรื่องขาดบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ กรรมการก็รู้สึกท้อแท้และไม่เสนอเรื่องการเปิดสอนหรือยกเลิกการสอนวิชาชีพสาขาใดให้ที่ประชุมพิจารณาอีก โดยเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

3.5 การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนทุกระดับการศึกษา และทุกวภาคเรียน คือ

3.5.1 กรรมการไม่มีโอกาสให้คำปรึกษาหรือความเห็นเสนอแนะ ต่อผู้บริหาร เพราะการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนมีระเบียบและวิธีการปฏิบัติที่แน่นอนอยู่แล้ว โดยเป็นปัญหาในระดับน้อย

3.5.2 มติของคณะกรรมการที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหาร แล้ว บางครั้งไม่สามารถดำเนินการได้ เพราะขาดงบประมาณ บุคลากร พัสดุ ฯลฯ โดยเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

3.6 ด้านการดำเนินงานของสถานศึกษาในรอบภาคเรียน คือ กรรมการไม่มีโอกาสปฏิบัติหน้าที่ในการดำเนินงานของสถานศึกษาในรอบภาคเรียน เพราะมีวิธีการดำเนินงานที่แน่นอนอยู่แล้ว โดยเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

3.7 ปัญหาที่ว่า ๆ ไป คือการกิจต่าง ๆ มาก โดยเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

การอภิปรายผล

จากการวิจัยที่ได้นำเสนอแล้วในบทที่ 4 มีประเด็นสำคัญที่น่าจะนำมาอภิปราย ดังนี้

1. จำนวนคณะกรรมการสถานศึกษา จากการศึกษาเอกสารพบว่าวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร มีจำนวนคณะกรรมการสถานศึกษา 16 คน ไม่เป็นไปตามหลักในการจัดตั้งคณะกรรมการที่ กำหนด กิตติภูมิชัย (2514) ไดระบุไว้ว่า "คณะกรรมการควรประกอบด้วยสมาชิกจำนวนน้อยที่สุดที่จะน้อยได้ตามความจำเป็น เพราฯยิ่งมากเท่าไร ก็จะทำให้ลื้นเปลืองและยากแก่การตัดสินใจตกลง ตามปกติไม่ควรเกิน 7 คน และไม่ควรน้อยจนมีเพียง 2 หรือ 3 คน เท่านั้น แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องมีกรรมการหลายคน ควรแบ่งเป็นกลุ่มปฏิบัติการกลุ่มละไม่เกิน 7 คน"ซึ่ง Savage(อ้างถึงในประกอบ คุปรัตน์, 2525) ก็ไดกล่าวว่า "จำนวนของกรรมการต้องพอเหมาะสม คณะกรรมการขนาดเล็กทำให้กลุ่มอ่อนไหว ก่อความขัดแย้งได้ง่าย ถ้ามากไป ทำให้การแลกเปลี่ยนทัศนะเป็นไปได้น้อย และทำให้อโอกาสที่จะประชุมกันทำได้ยาก" และ Corbally(1961) ให้ความเห็นเกี่ยวกับขนาดของคณะกรรมการว่า ในการประชุมร่วมกันครั้งหนึ่ง ในคณะกรรมการที่มีขนาดใหญ่จะมีความยากลำบากที่จะทำให้เกิดความพรือมเพรียงกันของคณะกรรมการ และผู้ที่ขาดไปนั้นบางทีก็อาจจะทำให้การประชุมในครั้งนั้นต้องล้มเหลว เพราะในการประชุมครั้งใหม่ ผู้ขาดประชุมอาจมีข้อเสนอที่ดีกว่า" อ扬งไร์ก์ตาม จำนวนของคณะกรรมการ 16 คนนี้ ก็ไม่ชัดกับระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ.2529 เนื่องจากระเบียบดังกล่าวสรุปได้ว่า จำนวนคณะกรรมการสถานศึกษามากกว่าห้าต่อห้าที่ระบุไว้ในระเบียบกรมอาชีวศึกษาที่อ้างถึงข้างต้น จากการพิจารณาข้อมูลเพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ พบว่าจำนวนห้าต่อห้าที่ระบุไว้ในระเบียบกรมอาชีวศึกษาดังกล่าว ไม่เพียงพอ ที่จะช่วยเหลือผู้บริหาร เพราะผู้ที่จะช่วยเหลือผู้บริหารได้มากคือหัวหน้าคณาจารย์วิชา ซึ่งในสถานศึกษามีหลายคน ผู้บริหารสถานศึกษาจะแต่งตั้งหัวหน้าคณาจารย์วิชาทุกคนให้เป็นกรรมการสถานศึกษา

2. องค์ประกอบของคณะกรรมการสถานศึกษา จากการศึกษาเอกสารพบว่ามีทั้งที่เป็นไปตามระเบียบและไม่เป็นไปตามระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ.2529 ที่ระบุว่าคณะกรรมการสถานศึกษาประกอบไปด้วยผู้บริหารสถานศึกษาเป็นประธานคณะกรรมการ ผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้ที่ทำหน้าที่ผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกรรมการ ผู้แทนฝ่ายต่าง ๆ ฝ่ายละ 1 คน เป็นกรรมการ และครู อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่น้อยกว่า 2 คน เป็นกรรมการ

โดยองค์ประกอบของคณะกรรมการที่ไม่เป็นไปตามระเบียบดังกล่าว มีถึง 3 รูปแบบ
ด้วยกัน คือ ประกอบไปด้วย

2.1 ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษาครบถ้วน 4 ฝ่าย
ผู้แทนฝ่ายต่าง ๆ ฝ่ายละ 1 คน ครบถ้วน 4 ฝ่าย และครุอัจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่
น้อยกว่า 2 คน และเพิ่มหัวหน้าคณาจารย์วิชาต่าง ๆ

2.2 ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษาไม่ครบถ้วน 4 ฝ่าย
ผู้แทนฝ่ายต่าง ๆ ฝ่ายละ 1 คน ครบถ้วน 4 ฝ่าย และครุอัจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน
ไม่น้อยกว่า 2 คน

2.3 ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษาครบถ้วน 4 ฝ่าย
ผู้แทนฝ่ายต่าง ๆ ฝ่ายละ 1 คน ไม่ครบถ้วน 4 ฝ่าย และครุอัจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ
จำนวนไม่น้อยกว่า 2 คน

ดังนี้ จึงควรที่จะได้มีการศึกษาวิเคราะห์ต่อไปว่าเหตุใดองค์ประกอบ
ของคณะกรรมการสถานศึกษาจึงมีความแตกต่างไปจากที่ระเบียบกรมอาชีวศึกษาที่ได้
กล่าวถึงข้างต้นได้ระบุไว้ ทั้ง ๆ ที่ระเบียบดังกล่าวได้ระบุไว้อย่างชัดเจน

3. สถานภาพส่วนตัวของกรรมการสถานศึกษา จากการสัมภาษณ์พบว่า
ส่วนใหญ่เป็นผู้มีประสบการณ์ คือเคยเป็นกรรมการสถานศึกษามาแล้ว 5 ครั้ง ขึ้นไป
เป็นผู้มีอายุ 51 - 60 ปี และมีอายุราชการ 30 ปีขึ้นไป
เป็นผู้มีความรู้สูง คือมีความรู้ระดับปริญญาตรี สำหรับกรรมการ(ผู้แทนฝ่าย) และ
กรรมการ(ครุอัจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ) ส่วนมากผู้บริหารจะแต่งตั้งจากหัวหน้าคณาจารย์
การที่สถานภาพส่วนตัวของกรรมการสถานศึกษาเป็นเช่นนี้ นับว่าสอดคล้องกับวัตถุ
ประสงค์ของการจัดตั้งคณะกรรมการที่ได้ระบุไว้ในระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วย
การบริหารสถานศึกษา พ.ศ.2529 ว่า " กรรมการสถานศึกษามีหน้าที่ช่วยเหลือผู้
บริหารสถานศึกษา ในการบริหาร และพิจารณาให้ความเห็นเสนอแนะเกี่ยวกับ
เรื่องต่าง ๆ " ทั้งนี้เพราฯได้มีนักวิชาการหลายท่านกล่าวถึงหลักในการจัดตั้งคณะกรรมการ
ไว้ เช่น ก้ามาร กิตติภูมิชัย (2514) กล่าวว่าผู้ด้าเนินการจัดตั้งคณะกรรมการ
จะต้องถือวัตถุประสงค์และประสิทธิภาพเป็นหลักในการพิจารณา ประกอบ
ด้วยผู้มีความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์หลากหลายคน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิอย่างแท้จริง
Savage(อ้างถึงในประกอบ คุปรัตน์, 2514) ก็ได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดตั้ง
คณะกรรมการว่าในการแต่งตั้งคณะกรรมการ ผู้บริหารต้องดูลักษณะ และคุณสมบัติ
ของแต่ละคนอย่างละเอียดและค่านิยมถึงสภาพความเป็นผู้นำในกลุ่ม ความรู้ ทักษะ
และศักยภาพของกรรมการแต่ละคน ฯลฯ และ Albers(1969) ก็ได้กล่าวว่า "บางที
เราใช้คณะกรรมการที่มาจากการแต่งตั้งแทนของกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ ในองค์การ หรือ

องค์การที่เกี่ยวข้อง เพราะถือว่าเป็นตัวแทนของกลุ่มต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นผู้ที่ร่วมตัดสินใจสั่งการได้ดีกว่าและมีประสบการณ์มากพอที่จะทำให้วัตถุประสงค์ขององค์การได้รับความสำเร็จ

4. จำนวนครั้งของการประชุม จากการศึกษาเอกสาร พบว่ามีความมากน้อยแตกต่างกันมากคือมีตั้งแต่ไม่มีการประชุมถึงมีประชุม 19 ครั้ง/ปี โดยมีวิทยาลัยที่ไม่มีการประชุม 2 แห่ง วิทยาลัยที่มีการประชุม 1 ครั้ง/ปี 3 แห่ง 2 ครั้ง/ปี และ 5 ครั้ง/ปี อายุร่วม 1 แห่ง ที่เหลือ 2 แห่งมีการประชุมเกิน 10 ครั้ง/ปี ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าวิทยาลัยส่วนใหญ่มีการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาน้อยเกินไป ก็งี้ เพราะจะเบี่ยงกรรมอชาชีวศึกษาได้กำหนดไว้ว่าจะต้องมีการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง สาเหตุที่ทำให้มีการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาน้อยเกินไป อาจอธิบายได้โดยใช้ข้อมูลเพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ว่าสาเหตุหนึ่งคือความคิดเห็นของผู้บริหารต่อการใช้คณะกรรมการสถานศึกษา กล่าวคือผู้บริหารที่มีความคิดเห็นต่อคณะกรรมการในเชิงบวก คือเห็นว่ากรรมการสถานศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นและมีประโยชน์ที่จะช่วยผู้บริหารได้เป็นอย่างดี ผู้บริหารประเภทนี้จะเรียกประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาเพื่อขอคำปรึกษาหารือบ่อยครั้ง สำหรับผู้บริหารที่มีความคิดเห็นต่อคณะกรรมการในเชิงลบ คือเห็นว่าคณะกรรมการสถานศึกษาเป็นแค่สายงานช่วย(staff) ไม่มีอำนาจสั่งการ ไม่มีความสำคัญ ไม่มีความรู้ความสามารถที่แท้จริง และไม่สร้างสรรค์ ผู้บริหารประเภทนี้จะไม่เรียกประชุมคณะกรรมการ หรือหากจะมีการเรียกประชุมก็เพียงเพื่อให้เป็นไปตามที่ระเบียบกรรมอชาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 ได้ระบุไว้เท่านั้น อีกสาเหตุหนึ่งคือความไม่พร้อมของวิทยาลัย เช่น เป็นวิทยาลัยที่เพิ่งเปิดใหม่ ยังมีความขาดแคลนในหลายด้าน ต้องใช้เวลาไปในการพัฒนาวิทยาลัย ทำให้ไม่มีเวลาที่จะมานั่งประชุมคณะกรรมการสถานศึกษา

5. กรรมการที่มาประชุม จากการศึกษาเอกสารพบว่าในการประชุมครั้งหนึ่ง มีกรรมการมาประชุมเฉลี่ย 15 คน จึงถือว่าเป็นไปตามระเบียบกรรมอชาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 ที่ได้กำหนดไว้ว่าในการประชุมแต่ละครั้งจะต้องมีกรรมกรมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด

6. กรรมการที่ขาดประชุม จากการศึกษาเอกสารพบว่ากรรมการที่ขาดประชุมส่วนใหญ่เป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการ และครูอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ สาเหตุของ การขาดประชุม คือลาศึกษาต่อ และข้าราชการต่างประเทศที่ต้องเดินทางไปต่างประเทศ ซึ่งในกรณีนี้กรรมการ(ครู-อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ)นั้น ถือว่าไม่เป็นไปตามระเบียบกรรมอชาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 ที่

กำหนดว่าในกรณีที่กรรมการสถานศึกษาผู้ชี้ช่องได้รับการแต่งตั้งว่างลง หรือไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ประจำในสถานศึกษานั้น ๆ ต้องพ้นจากตำแหน่ง และให้ผู้บริหารสถานศึกษาแต่งตั้งผู้แทนฝ่ายนั้น ๆ หรือ ครุอุปารักษ์ผู้ทรงคุณวุฒิแทนแล้วแต่กรณี เว้นแต่ว่ารายของกรรมการเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งแทนก็ได้ แต่ในกรณีของกรรมการที่เป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการ ไม่สามารถสรุปได้ว่า เป็นไปตามระเบียบกรอบอาชีวศึกษาดังกล่าวหรือไม่ เนื่องจากในระเบียบดังกล่าวไม่ได้ระบุครอบคลุมถึงกรรมการที่เป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการ ดังนั้นในข้อนี้จึงมีประเด็นที่น่าสนใจคือ วิชาชีวศึกษา วิเคราะห์ 2 ประเด็นคือ เหตุใดผู้บริหารสถานศึกษาจึงไม่แต่งตั้งผู้ใดให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นกรรมการสถานศึกษาแทนครุ - อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ล้าศึกษาต่อและข้ายไปดำรงตำแหน่งที่วิทยาลัยอื่น และ เหตุใดกรรมกรอาชีวศึกษาจึงไม่ระบุให้ชัดเจนไว้ในระเบียบกรอบอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 ว่าจะให้สถานศึกษาแต่งตั้งบุคคลให้ทำหน้าที่เป็นกรรมการสถานศึกษาแทนผู้ช่วยผู้อำนวยการที่ล้าศึกษาต่อ หรือข้ายไปดำรงตำแหน่งที่วิทยาลัยอื่น เช่นเดียวกับกรรมการ (ครุอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ) และกรรมการ (ผู้แทนฝ่าย) หรือไม่

7. สภาพการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษา จากการสัมภาษณ์พบว่า คณะกรรมการสถานศึกษาได้ปฏิบัติหน้าที่ในด้านการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการและของรัฐบาล เป็นลำดับที่ 1 ด้านการปรับปรุงหน่วยงานและแผนงานต่าง ๆ เป็นลำดับที่ 2 การดำเนินงานของสถานศึกษาในรอบภาคเรียนเป็นลำดับที่ 3 ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน การสอนทุกรายการศึกษาและทุกภาคเรียนเป็นลำดับที่ 4 ขณะที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ด้านการปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษา เป็นลำดับที่ 5 ด้านการเปิดสอนหรือยกเลิกการสอนวิชาชีพสาขาใดสาขาหนึ่งที่เปิดสอนในสถานศึกษา เป็นลำดับที่ 6 เว่องอื่น ๆ ที่ผู้บริหารสถานศึกษาเสนอต่อกคณะกรรมการ เป็นลำดับที่ 7 ด้านการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขหลักสูตรวิชาต่าง ๆ เป็นลำดับที่ 8

ในหน้าที่คณะกรรมการสถานศึกษาได้ปฏิบัติน้อยหรือตั้งแต่ลำดับที่ 4 เป็นต้นไปนั้น สามารถอธิบายได้โดยการพิจารณาข้อมูลเพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ว่า ระเบียบข้อบังคับที่ใช้ภายในสถานศึกษา สถานศึกษาจะต้องขยับถือตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการเป็นหลัก ดังนั้นกรรมการสถานศึกษาจึงไม่ค่อยมีโอกาสปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขระเบียบข้อบังคับมากนัก สำหรับ 'หลักสูตร' เป็นเรื่องที่กรรมกรอาชีวศึกษากำหนดให้กับสถานศึกษา สถานศึกษามีหน้าที่ปฏิบัติตามเท่านั้น เช่นเดียวกับเรื่องรายวิชาต่าง ๆ ที่เปิดสอนในสถานศึกษา ทั้งนี้ เพราะสถานศึกษาจะเปิดสอนได้เฉพาะในรายวิชาที่มีการกำหนดไว้ในหลักสูตรกรรมการ

สถานศึกษาจึงไม่ค่อยมีโอกาสปฏิบัติหน้าที่ในส่องด้านนี้ เช่นกัน สำหรับเรื่องอื่น ๆ ที่ผู้บริหารสถานศึกษาเสนอต่อคณะกรรมการล้วนมากเป็นเรื่องที่เสนอเพื่อทราบกรรมการไม่ค่อยมีโอกาสช่วยเหลือหรือให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งผลที่ได้จากการสัมภาษณ์นี้ ปรากฏว่าสอดคล้องกับผลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร ในบางหน้าที่กล่าวคือจากการศึกษาเอกสารพบว่าคณะกรรมการสถานศึกษามีการประชุมเกี่ยวกับเรื่องการปรับปรุงหน่วยงานและแผนงานต่าง ๆ มากเป็นลำดับที่ 1 เรื่องอื่น ๆ ที่ผู้บริหารสถานศึกษาเสนอต่อคณะกรรมการมาเป็นลำดับที่ 2 แต่ส่วนมากจะเป็นเรื่องเสนอเพื่อทราบ เรื่องการดำเนินงานของสถานศึกษาในรอบภาคเรียนมากเป็นลำดับที่ 3 เรื่องการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และของรัฐบาล มากเป็นลำดับที่ 4 เรื่องการวัดผลและประเมินผลการศึกษา มากเป็นลำดับที่ 5 เรื่องการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขหลักสูตรวิชาต่าง ๆ มากเป็นลำดับที่ 6 เรื่องการเปิดสอนหรือยกเลิกการสอนวิชาชีพสาขาใดสาขาหนึ่งที่เปิดสอนในสถานศึกษา และเรื่องการปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษา มากเป็นลำดับที่ 7

สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ในด้านการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายของกรมอาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการและของรัฐบาลซึ่งผลที่ได้จากการสัมภาษณ์และจากการศึกษาเอกสารไม่สอดคล้องกันนั้น เมื่อพิจารณาผลที่ได้จากการสัมภาษณ์ในส่วนที่เป็นสภาพและส่วนที่เป็นปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ พบว่าไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือในขณะที่ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เห็นว่าคณะกรรมการสถานศึกษาปฏิบัติหน้าที่ด้านนี้มากเป็นลำดับที่ 1 ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เห็นว่าคณะกรรมการสถานศึกษามีปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ด้านนี้ในระดับมาก เพราะการจัดการศึกษาเป็นเรื่องที่กรมหรือกองต้นสังกัดสั่งการให้ทำ ในการนี้สามารถอธิบายได้ว่าที่กรรมการสถานศึกษาระบุ ปฏิบัติหน้าที่ด้านนี้ได้มากเป็นลำดับที่ 1 เป็นพระกรรมการสถานศึกษาส่วนใหญ่มีตำแหน่งทางด้านบริหารอยู่ด้วย คือเป็นผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าคณะวิชา ซึ่งมีหน้าที่ในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายฯ อญฯ แล้ว ทำให้มีโอกาสปฏิบัติหน้าที่ด้านนี้มาก แต่เป็นไปในลักษณะการทำตามที่ต้นสังกัดสั่งการ ดังนั้นกรรมการส่วนหนึ่งจึงเห็นว่ามีปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ และเมื่อพิจารณาผลที่ได้จากการศึกษาเอกสารก็พบว่าการปฏิบัติหน้าที่ในด้านนี้ส่วนใหญ่เป็นการรับทราบ กล่าวคือ มีเรื่องเพื่อรับทราบถึง 61 เรื่อง แต่มีเรื่องเพื่อพิจารณาเพียง 5 เรื่องเท่านั้น

ดังนี้ จึงควรที่กรมอาชีวศึกษาจะได้ทบทวนหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาตามที่ได้ระบุไว้ในระเบียบกรมอาชีวศึกษา พ.ศ.2529 โดยปรับปรุงให้อยู่ในวิสัยที่คณะกรรมการสถานศึกษาจะสามารถปฏิบัติได้ คือไม่กำหนดให้ปฏิบัติหน้าที่ใน

เรื่องที่อยู่ในอำนาจของกระทรวงหรือกรรมกองต้นสังกัด เช่นเรื่องหลักสูตร หรือเรื่องระเบียบข้อบังคับ เป็นต้น

8. วิธีการช่วยเหลือของคณะกรรมการสถานศึกษา จากการสัมภาษณ์ พบร่วมส่วนใหญ่จะเป็นการช่วยគุฒในการเสนอแนะมากกว่าวิธีอื่น ซึ่งนับว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการตั้งคณะกรรมการสถานศึกษาที่ได้ระบุไว้ในระเบียบรวมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 ว่า "กรรมการสถานศึกษามีหน้าที่ช่วยเหลือผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารและพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ "

9. ผลสำเร็จของการช่วย จากการสัมภาษณ์ พบร่วมคณะกรรมการประสบผลสำเร็จในการช่วยมาก แสดงว่าผู้บริหารสถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องได้นำข้อเสนอแนะของคณะกรรมการไปพิจารณาหรือปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอสำหรับการจัดตั้งคณะกรรมการของ Savage(อ้างถึงในประกอบ คุปรัตน์, 2525) ที่ว่า "ควรแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมา เมื่อฝ่ายบริหารแน่ใจว่าจะนำข้อเสนอแนะของคณะกรรมการไปปฏิบัติ หรือนำไปพิจารณา"

10. ปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษา จากการสัมภาษณ์พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนหนึ่งเห็นว่ามีปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ด้านการปรับปรุงหน่วยงานและแผนงาน คือกรรมการและผู้บริหารมักจะมีความเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงหน่วยงานและแผนงานขัดแย้งกัน ปัญหาดังกล่าววนเวียนนับว่าสอดคล้องกับความเห็นของ Corbally (1961) ที่ว่าการบริหารโดยใช้คณะกรรมการมีปัญหารื่องความขัดแย้งในการวิเคราะห์งาน ในการวิเคราะห์งานความขัดแย้งที่เกิดจากการลงมติมักเกิดจากความเช้าใจที่ไม่ตรงกันในเรื่องที่เกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบ ซึ่งนำไปสู่ความล่าเรี้ยวในการบริหารงานเป็นทีม ไม่ว่าความขัดแย้งนี้จะเป็นความขัดแย้งระหว่างทีมงานกับสมาชิก หรือระหว่างบุคคลกับหน่วยงาน ถ้าขาดความเช้าใจต่อกันแล้วจะทำให้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานไม่ดีเท่าที่ควร

นอกจากนี้ ในด้านการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และของรัฐบาล คณะกรรมการมีปัญหารื่องกรรมการไม่ค่อยมีโอกาสให้ข้อเสนอแนะ เพราะการจัดการศึกษาเป็นเรื่องที่กรม หรือ กองต้นสังกัดสั่งการให้ทำ และในด้านการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขหลักสูตรวิชาต่าง ๆ คณะกรรมการมีปัญหารื่องกรรมการมีส่วนในการเสนอให้ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขหลักสูตรวิชาต่าง ๆ น้อยมาก เพราะหลักสูตรได้รับการกำหนดโดยกรมอาชีวศึกษาไม่ใช้วิทยาลัยเป็นผู้กำหนด ปัญหาทั้งสองด้านนี้สอดคล้องกับข้อมูลเพิ่มเติมที่ได้จากการสัมภาษณ์

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

ในการนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการบริหารงาน ในหน่วยงานทางการศึกษาต่าง ๆ ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

1. กรมอาชีวศึกษา จากผลการศึกษาที่พบว่า

1.1 คณะกรรมการสถานศึกษามีปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่บางด้าน เช่นด้านการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขหลักสูตร ระเบียบข้อบังคับ เนื่องจาก อำนาจในการปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขเป็นของกระทรวงศึกษาธิการ กรมอาชีวศึกษาและของกองต้นสังกัด ทำให้คณะกรรมการสถานศึกษาไม่สามารถเข้าไปทำหน้าที่ปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นจึงควรที่กรมอาชีวศึกษาจะ ได้มีการทบทวน และกำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาใหม่ ให้เป็นหน้าที่ที่อยู่ในวิสัยที่คณะกรรมการสถานศึกษาจะกระทำการได้

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาส่วนหนึ่งไม่เห็นความสำคัญและความจำเป็น ของการใช้กรรมการสถานศึกษาให้เป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานของตน ดังนั้นกรมอาชีวศึกษาควรที่จะมีการดำเนินการให้ผู้เกี่ยวข้อง เช่น ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรในสถานศึกษาทราบวัตถุประสงค์ของการตั้งคณะกรรมการ และให้เข้าใจถึง ความสำคัญของคณะกรรมการ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะนำไปสู่การที่ได้โดยการซึ่ง ในการที่ประชุมผู้บริหารสถานศึกษาและการออกหนังสือเวียน เป็นต้น

1.3 ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 ไม่ได้ระบุว่าลักษณะกรรมการสถานศึกษาที่เป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการไม่สามารถปฏิบัติ หน้าที่ได้ จะให้สถานศึกษาดำเนินการอย่างไร กรมอาชีวศึกษาจึงควรที่จะได้ระบุไว้ ในระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 ให้ชัดเจนขึ้น ว่าลักษณะผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ทำหน้าที่ผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษาไม่สามารถ ปฏิบัติหน้าที่กรรมการสถานศึกษาได้ จะให้สถานศึกษาดำเนินการอย่างไรต่อไป

2. ผู้บริหารสถานศึกษา ควรที่จะได้ให้ความสำคัญ และขอความช่วยเหลือจากคณะกรรมการสถานศึกษาให้มากขึ้นทั้งนี้เพื่อการกรรมการสถานศึกษานับเป็น เครื่องมือที่สำคัญในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา ที่จะป้องกันการต่อต้าน และการรังเรียนของบุคลากรในสถานศึกษาในการปฏิบุคลากรในสถานศึกษาเกิดความไม่พอใจได้ เพื่อการตัดสินใจเป็นไปในรูปของคณะกรรมการที่เป็นตัวแทนของบุคคลากรในสถานศึกษาเอง

3. กรรมการสถานศึกษา จากข้อมูลเพิ่มเติมที่ได้จากการสัมภาษณ์พบว่า สาเหตุหนึ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษาไม่ให้ความสำคัญและขอคำปรึกษาจากคณะกรรมการ สถานศึกษา เนื่องจากกรรมการไม่มีความรู้ความสามารถ ไม่มีความคิดสร้างสรรค์

และการบ่งชี้นักเรียนที่ขาดทุน ดังนั้นผู้ที่เป็นกรรมการสถานศึกษาจึงควรที่จะได้ศึกษาระเบียบกรอบอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ.2529 เพื่อกำความเข้าใจในหน้าที่ของตนเองให้ชัดเจนยิ่งขึ้น พร้อมกันนั้น ควรที่จะได้มีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอเพื่อเป็นการพัฒนาตัวเอง และเพื่อเป็นการลงล้างความคิดเห็นของผู้บริหารดังที่ได้กล่าวมา

4. บุคลากรภายในสถานศึกษา ควรที่จะได้มีการทำความเข้าใจกับหน้าที่ของกรรมการสถานศึกษาให้ชัดเจนขึ้นและควรที่จะใช้คณะกรรมการสถานศึกษาให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสถานศึกษาและพัฒนาตนเองให้มากขึ้น เพราะกรรมการสถานศึกษาส่วนหนึ่งมาจากตัวแทนของบุคลากรภายในสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยในอนาคต

1. ควรที่จะได้มีการศึกษาวิจัยถึงสาเหตุที่ทำให้องค์ประกอบ ของคณะกรรมการสถานศึกษาในวิทยาลัยต่าง ๆ มีความแตกต่างกัน

2. ควรที่จะได้มีการศึกษาเปรียบเทียบถึงสภาพและปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาที่มีองค์ประกอบแตกต่างกัน

3. ควรที่จะได้มีการศึกษาวิจัยถึงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม ใน การบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กับสภาพและปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษา

4. ควรที่จะได้มีการศึกษาวิจัยถึงองค์ประกอบของคณะกรรมการสถานศึกษาที่เหมาะสมสำหรับวิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาลัยเกษตรกรรม วิทยาลัยสารพัดช่าง และวิทยาลัยการอาชีพ เนื่องจากวิทยาลัยเหล่านี้มีสภาพการจัดการศึกษาและการบริหารงานที่แตกต่างกัน

5. ควรที่จะได้มีการศึกษาเปรียบเทียบสภาพ และปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการสถานศึกษาที่มารจากการแต่งตั้งและกรรมการสถานศึกษาที่มาจาก การเลือกตั้ง

6. ควรที่จะได้มีการศึกษาเปรียบเทียบสภาพ และปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการสถานศึกษาในวิทยาลัยที่จัดการศึกษาในระบบกับวิทยาลัยที่จัดการศึกษาในระบบ